

| QUAD |

Cestopis | Jižní Amerika

EXPEDICE

V januári 2016 sme absolvovali fantastický trip do Južnej Ameriky na štvorkolkách, našim hlavným cieľom bola Bolívia. Prešli 4 roky a téma Južná Amerika nás neopustila, práve naopak, nádherná príroda a pohorie Andy v nás nechali hlbokú stopu. Preto opäť padlo rozhodnutie vyraziť do Južnej Ameriky, tentokrát opačným smerom a to na juh do Patagónie. Predbežný hrubý plán je prejsť

PATAGONIA

2020

1.díl

slávnou čílsku cestu Carretera Austral až na jej úplný koniec, presunúť sa cez Andy do Argentíny, pokračovať ďalej na juh po nemenej slávnej argentínskej ceste RUTA 40, cestou navštíviť niekoľko patagónskych národných parkov a na záver tripu sa presunúť na úplný juh do Ohňovej zeme a doraziť až na koniec cesty RUTA 3, ktorá končí 23 km za najjužnejším mestom na planéte, za Ushuaiou.

Los Libertador, Andy.

Pucón brehu jazera Villarrica.

V januári 2016 sme absolvovali fantastický trip do Južnej Ameriky na štvorkolkách, našim hlavným cieľom bola Bolívia. Prešli 4 roky a téma Južná Amerika nás neopustila, práve naopak, nádherná príroda a pohorie Andy v nás nechali hlbokú stopu. Preto opäť padlo rozhodnutie vyraziť do Južnej Ameriky, tentokrát opačným smerom a to na juh do Patagónie. Predbežný hrubý plán je prejsť slávnu čílsku cestu **Carretera Austral až na jej úplný koniec**, presunúť sa cez Andy do Argentíny, pokračovať ďalej na juh po nemenej slávnej **argentínskej ceste RUTA 40**, cestou navštíviť niekoľko patagónskych národných parkov a na záver tripu sa presunúť na úplný juh do Ohňovej zeme a doraziť až na koniec cesty RUTA 3, ktorá končí 23 km za **najjužnejším mestom na planéte, za Ushuaiou**.

Google a cestopisy, ktoré sme mali možnosť prečítať nám prezradili, že nás čaká viac asfaltových ako štrkových ciest a to v pomere približne 3/1 a tak voľba padla na motocykle, pretože sú vhodnejšie na také množstvo asfaltových kilometrov. Stačil letný pohľad po našom showroome a vhodný motocykel bol vybraný. **CFMOTO MT650 ABS**. Zvládne však rýchle dialničné presuny plne naložený? Zvládne vysoké nadmorské výšky v Andách? Zvládne rozbité štrkové cesty? Sami sme zvedaví. Koncom

novembra 2019 pripravíme motocykel na transport do Čile, posielame tam náš demo MT650, na ktorom sme cez leto najazdili cca 1700 km výhradne po asfalte, pred cestou vymeníme motorový olej, vymeníme rozetu (prevod do sily) a nahodíme novú reťaz (DYPD). Namontujeme držiak navigácie, ohrevy rúk, TOP case Shad 45, bočné PVC boxy zhodíme dole a miesto nich inštalujeme praktickejšie cestovné nepremokavé tašky. Začiatkom decembra sa motocykel vydáva na cca 3 týždennú plavbu do čílskeho prístavu San Antonio, kam 3 januára letíme aj my s Matúšom.

3. 1. 2020

Po prilete do Santiaga de Chile, hlavného mesta Čile máme 2 dni voľno, je totiž víkend a tak si užívame teplo. **Sme nemilo prekvapení** aká je v Čile politická situácia, pravidelne sú ohlasované demonštrácie, fasády budov sú postriekané farbou a grafitmi, výklady obchodov či hotelov sú väčšinou porozbíjané, podvečer všetky obchody a hotely výklady zabeďujú doskami alebo plechovými zábranami, často stretávame policajné eskorty v obrnených pancierových dodávkach, lietajú policajné drony... s týmto stavom sa stretávame v podstate po celom Čile! V nedeľu sa autobusom presunieme do cca 120 km vzdialeného prístavu San

Antonio, ktorý je popravde jedna veľká diera, prebehneme miestne trhovisko, nič iné tu nie je a nevieme sa dočkať rána. Hneď po raňajkách ideme na colnicu, kde **bez problémov za pár minút vybavíme formality** a presunieme sa autom z colnice do colného skladu, vzdialeného niekoľko kilometrov od mesta. Prevezmeme si motocykle, ktoré dorazili v poriadku, nabalíme ich a o 11.00 tankujeme prvé kvapky čílskeho benzínu.

6. 1. 2020

Keďže celý náš trip máme naplánovaný smerom na juh, teda je predpoklad že počasie bude horšie a horšie, rozhodneme sa pár dní „pomotať“ v okolí Santiaga, kde máme príjemných 30–35 stupňov. Počas prvých troch dní navštívime **horský prechod v Andách s názvom Los Libertador**, jedná sa o kľukatú asfaltovú cestu blízko hraničného prechodu s Argentínou, navštívime aj **termálne pramene Termas Valle de Colina**, tie nájdeme vysoko v horách po cca 70km prašnej štrkovej ceste. Termálne pramene sú tvorené niekoľkými prírodnými nádržami s rôznou teplotou vody. Po cca 2 hodinách odchádzame a kempujeme v oblasti Molina v kempe Buena Paz. Kemp je veľmi jednoduchý, v cene cca 3 € za 2 stany. Noc je teplá, ráno varíme

Jazero O'Higgins – koniec Carretera Austral.

Prechod cez Andy Paso Rodolfo Roballos.

Petrohue River.

Ruta7 (Carretera Austral).

praženicu, balíme a presunieme sa 640 km južnejšie do **mestečka Pucón**. Cez deň nám celú cestu leje a tak to dáme na jeden záťah len so zastávkami na tankovanie. Jedná sa hlavne o diaľničné presuny a snažíme sa dodržiavať rýchlosti okolo 130–150 km/hod, sem tam si to neustriehneme, hlavne keď neprší a zasvieti slniečko a pristihneme sa že valíme 180–190 km/hod. Naložené motocykle to v pohode zvládajú, aspoň nám rýchlejšie dnešný nudný diaľničný deň zbehne, akurát tá spotreba nepoteší – v ten deň nám vyletela cez 7 l/100 km. Pucón je **známe turistické mesto** na brehu jazera Villarrica. V blízkosti sa týči nádherný zasnežený vulkán s rovnakým názvom. Ubytujeme sa 20 km za Pucónom v mestečku Villarrica, ktoré leží na druhej strane jazera ako Pucon, v motocyklovom Parque Metrehue – nádhernom zelenom areáli, ktorého súčasťou sú aj Hotel a Cabañas (chatky). **Nakoľko prší a predpoveď nevyzerá dobre** tak volíme cabañas a to rovno na 2 dni. (100 USD/noc). Počas nasledujúcich 2 dní si v klude prejdeme centrum mestečka, navštívime sopečnú jaskyňu pod vulkánom a posedíme pri večeri a pivku v známom bare Mamas and Tapas.

10. 1. 2020

Ráno za mierneho občasného dažďa vyrážame ďalej na juh, do osady

Petrohue. Cesta je nádherná, okolo samé rieky, lesy, pastviny a dobytok, prechádzame okolo jazier, cesta je väčšinou asfaltová, sem tam štrková dobrej kvality. Petrohue je osada na brehu obrovského jazera **Lago Todos los Santos**. Jedná sa o obľúbenú turistickú destináciu, po jazere plávajú výletné lode, v okolí jazera sa týčia **vulkány Osorno, Puntagudo**, na rieke Petrohue River, ktorá tečie od jazera sú **nádherné vodopády** (tyrkysová farba vody, ale tá je v Patagónii všade tyrkysová). V Petrohue je možné len ubytovanie za také peniaze, ako je náš týždňový rozpočet a tak si v klude vyobzeráme jazero, Osorno aj vodopády a presunieme sa do najbližšieho mestečka Ensenada, kde sa ubytujeme v mestskom kempu La Montana, ktoré leží na brehu obrovského jazera Lago Llanquihue. **Výhľad na nádherný zasnežený vulkán Osorno** máme aj odtiaľ výborný a to priamo z pláže na ktorej leží kemp a ten nás stojí rovných 10 000 pesos pre obe moto (12 €).

11. 1. 2020

Dnes sme sa po týždni od priletu konečne dostali na začiatok cesty Ruta 7, ktorá je známejšia pod názvom Carretera Austral. **Je to jeden s našich cieľov a tak sa už nemôžeme dočkať.** Carretera Austral je obľúbená scénická

cesta v čilskej časti Patagónie. **Začína v Puerto Montt a po 1247 km končí vo Villa O'Higgins**. Jedná sa v drvivej väčšine o štrkovú nebezpečnú cestu, ktorej krása je v tom, že sa kľukatí a prechádza okolo ľadovcov, ľadovcových riek a jazier či nádherných zelených lesov, cestou je potrebné sa niekoľkokrát presunúť frajektom. Cesta je relatívne málo využívaná. Minimum áut, žiaden priemysel a nedotknutá nádherná príroda – to je Carretera Austral, to je celá Patagónia. Ako veľmi mi tento kus Zeme pripomína juhozápad Nórska!

Z kempu La Montana v Ensenade vyrážame na juh, v mestečku Hornopiren dokupujeme ovocie a pokračujeme ešte asi 40 km okolo fjordu až na koniec cesty, ktorá končí vo fjorde. Čakáme teda na trajekt. V malej búde čítame, že sa to tu volá Leptepú, ale žiadne ďalšie info. Je horúco a tak sa vyzliekame do trenok, po cca hodine príde menšia loď, ktorá len vyloží miestnych ľudí, pracovníkov ktorí pracujú na niektorej lososej farme, ktorých je vo fjorde niekoľko. Matúš vyskúša teplotu vody, ale iba po členky, **voda nemá viac ako pár stupňov nad nulou.**

Po ďalšej hodine či dvoch prídu ďalší pracovníci a tiež čakajú na brehu tak sa dáme lámanou španielčinou /

Ikonický Fitz Roy v oblakoch.

Camping El Relincho v El Chaltén.

I QUAD I

angličtinou do reči kedy má prísť trajekt a pod. Google translator nám v komunikácii veľmi pomôže a vysvitne, že odtiaľto žiaden trajekt nechodí, musíme sa vrátiť okolo fjordu 40 km späť do Hornopirenu a odtiaľ ide trajekt. Za pár minút sme oblečení a len sa práši za nami ako valíme šotolinou späť do Hornopirenu. Prichádzame tu podvečer a prístav nachádzame rýchlo, Hornopiren nie je veľké mestečko. V búde nám dievčinka vysvetľuje, že ranný trajekt o 7.00 je vypredaný ale ak chceme tak ide ešte jeden nočný o 23.30 a na ten by sme s moto vošli. Dĺžka plavby je

5,5 hodiny a tak počítame... OK, **využijeme nočný presun trajektom**, snáď sa na trajekte aj vyspíme. Kupujeme lístky, v miestnom Supermercado (zmiešaný obchod) kupujeme niečo pod zub a v prístave si sadneme na obrubník pri ceste vedľa motoriek a spokojne sa najeme. Zbytky jedla dáme psom, ktorých je v Čile všade neúrekom a uvaríme si kávu. **Je vidno až do 23.00 a tak nám čas rýchlo zbehne.**

12. 1. 2020

Trajekt ide presne, vyrážame o 23.30 a plánovaný príchod do Caleta Gonzalo,

odkiaľ pokračuje Carretera Austral ďalej je okolo 5.00. Sadneme preto do pohodlných sedačiek, ktoré sú väčšie a pohodlnejšie ako v lietadle, vlaku či autobuse a driememe celú noc. Na lodi sme celkovo len 3 moto a tak sa s tým tretím – Argentínčanom Carlosom dáme do reči. Študuje v Santiagu lekársku fakultu – bude dentista a cestuje za priateľkou do Coyhaique. Máme teda spoločnú cestu a tak za svitania vyrážame z trajektu spoločne. Prechádzame Chaitén, prechádzame okolo nádhernej rieky Yelcho, slniečo vychádza a z doliny sa dvíha hmla, krajšie ráno sme už

Národný park Los Glaciers.

ŠTVORKOLKY
POPRAĐ

...PLNÍME VAŠE SNY...

ŠTVORKOLKY POPRAĐ
Richarda Bekessa 1, Poprad

www.stvorkolky.sk

info@stvorkolky.sk

+421 905 714 001

I QUAD I

dávno nezažili. Posúvame sa ďalej, prechádzame okolo jazera Lago Yelcho, **všade nádherné výhľady a zelené lesy.** Na krátky oddych sa zastavíme v Puyuhuapi, je to pekné mestečko na konci fjordu, obľúbené turistami. Na opačnej strane fjordu, v hustých borovicových lesoch vidíme termálne kúpele Puyuhuapi, tento rezort SPA Puyuhuapi je dostupný iba loďou a je obklopený nedotknutými hustými lesmi. Po cca 500 km v nádhernej prírode a noci na trajekte prichádzame **totálne unavení do kempu v Coyhaique.** Štrkové cesty nám dávajú zabráť ale už sme si pomaly zvykli, väčšinou sú dobre upravené a tak po nich dosahujeme rýchlostný priemer cca 50 km/hod.

13. 1. 2020

K ďalšiemu trajektu, ktorý nás na Carretera Austral čaká v Puerto Yungay máme cca 450 km, s prihliadnutím na kvalitu štrkových ciest a na nádhernú prírodu okolo (potrebné zastávky na zastávky a fotenie) to vychádza na 2 dni. Vyrážame ráno okolo 9.00 a užívame si nádherné výhľady, prechádzame **národným parkom Cerro Castillo v hlbokých lesoch, kopírujeme meandre rieky Río Ibáñez.** Po pravej strane máme už druhý deň severné patagónske ľadovcové pole s nedotknutou prírodou. Poobede okolo 13.30 však príde náhle **STOP.** Cesta je uzavretá, pred nami stojí niekoľko motocyklov a 2–3 autá. Zosadneme a zisťujeme čo sa deje. Na veľkej tabuli je napísané, že cesta je v čase od 13.00 do 17:00 uzatvorená kvôli plánovaným

Starý Chevrolet niekde v Ohňovej zemi.

odstrelom horniny, cestári totiž v týchto miestach rozširujú úzku a nebezpečnú štrkovú cestu. Slniečko svieti a tak nám to vôbec nevaďí. Vyzlečieme sa do tričiek a v malej maringotke, ktorá tu je s občerstvením si dáme kávu (hnedú hnusnú vodu) a niečo pod zub. **Dookola sú husté lesy a rieka a tak strávime 3,5 hodiny oddychom.** Prvý motorkár, ktorý stojí v rade je Marco na BMW, je to Argentínčan z Buenos Aires, učiteľ na vysokej škole, architekt a veľmi dobrý hráč na piano v jednej osobe, dáme sa s ním do reči a zisťujeme, že je to super chlapík. Vybral sa sám na 2 mesačný trip z Buenos Aires do Ushuaie, máme tak spoločný cieľ cesty. O 17.00 príde doprovodný cestársky pickup, ktorý nás prevedie cez cca 20km úsek, ktorý cestári upravujú, v hlbokom čertvom štrku pár krát „tancujeme“, nie je to

s naloženými motocyklami jednoduché. Zisťujem, že CFMOTO MT650, ktoré mi verne slúži od začiatku tripu **nie je úplne vhodný do hlbokého, čerstvého štrku,** predné koleso je totiž relatívne malé a široké (120/70 ZR17) a preto dosť uteká do strán. Nevaďí, stačí trochu spomaliť a prejsť sa dá aj takýto úsek bez problému. Po zhruba 2 hodinách jazdy opustíme les a na jednom horizonte nám výhľad vyrazí dych. Pred nami je obrovské, ale ozaj **obrovské jazero Lago General Carrera.** Na dĺžku má okolo 200 km, nachádza sa v Čile a zachádza aj do Argentíny ale tá farba! Obrovská tyrkysová vodná plocha. Nevieme sa vynadivať, fotíme, lietame s dronom až sa pri nás zastaví Marco. Opäť sa dáme do reči, hovorí že má tiež dron a tak hodinku postojíme, pokecáme a keďže už je podvečer

Prechod cez Andy Paso Rodolfo Roballos.

rozhodujeme, že v najbližšom mestečku, v **Puerto Rio Tranquilo** prespíme. Je zima a predpovede hlásia dážď a tak hľadáme cabañas, nakoniec nájdeme vhodné ubytovanie pre všetkých troch a večer trávime s kúpeným fľaškovým miestnym pivom Patagónia na brehu úžasného jazera. Večer prichádza lejak, spíme ako v bavlnke.

14. 1. 2020

Ráno sa mraky krútia krížom krážom dookola a mierne prší. Nevadí, s Matúšom o 8.00 vyrážame ďalej na juh podľa plánu. Marco sa rozhodne deň oddýchnuť, urobiť nejakú prácu na PC a až zajtra pokračovať ďalej. S Matúšom sa presúvame medzi jazerami Lago General Carrera a Lago Bertrand, z ktorého **vyteká úžasná rieka Rio Baker**. Šotolinová cesta sa vinie po jej brehoch, cesta je úzka a kľukatá s veľkými výškovými rozdielmi a máme čo robiť aby sme sa na jazdu sústredili, pretože Rio Baker je jednoducho úžasná rieka tyrkysovej farby s mnohými meandrami a väčšími či menšími vodopádmi. Rieka tečie z Bertrandského jazera, vedie po východnej strane severného patagónskeho ľadového poľa a vlieva sa do Tichého oceánu neďaleko mesta Caleta Tortel. Jej charakteristická farba je spôsobená ľadovcovými usadeninami. **Stojíme, čumíme, fotíme, lietame s dronom.** Aká je ta príroda nádherná! Dôsledkom častejších zastávok prichádzame v poobedňajších hodinách do mestečka Cochrane. Mierne poprcha a preto sa ubytujeme v hosteli Rubio. Je chladno, rýchlo prebehne centrum mestečka, najeme sa a vrátíme sa do hostela. V pecku horí ohník, je teplo a tak využívame voľný čas a perieme špinavé prádlo.

15. 1. 2020

Ráno slabo prší. Nevadí, o 7.00 vyrážame ďalej, chceme byť o 12.00 v prístave Puerto Yungay. Do prístavu máme cca 130 km, **štrková cesta je upravená, nepráši sa a mierne poprcha.** Zatiahneme teda poriadne za plynovú rukoväť, miestami valíme po nádhernej šotoline vyše 100 km/h a niektoré prehľadné zátačky driftujeme. To spôsobí, že sme v prístave už o 9.40 a stihneme trajekt so skorším odchodom o 10.00. Plavba trajektom na druhú stranu fjordu do prístavu Embarcadero Barcaza Río Bravo trvá zhruba 1 hodinu a na počudovanie je **úplne zadarmo.** Čo nás však prekvapí ešte viac je zmena počasia,

z mierneho poprchania máme **mierne sneženie a teplotu okolo 0 stupňov.** Nič sa nedá robiť, obliekame na seba všetko čo máme a po vylodení **držíme rýchle cestovné tempo** tak, ako sme ho ráno nastavili. Šotolinky sú ukážkové, v 2 horských priesmykoch spomalíme a kocháme sa výhľadmi. Cesty sú úplne prázdne, bez jediného auta ak nerátam zopár tých, ktoré boli s nami na trajekte a ktoré sme dávno predbehli. Niet sa čo čudovať že sú cesty prázdne, **pred nami je posledných 100 km v Čile.** Cesta Ruta 7, čiže Careterra Austral totiž v mestečku Villa O'Higgins končí. Odtiaľ ďalej na juh je možné cestovať jedine loďou. Najjužnejší bod Čile dostupný po ceste – Villa O'Higgins dosiahneme poobede. A musíme povedať že sme **dnes prešli TOP 100 km v Čile.** Nádherná šotolina, rýchla aj kľukatá s krásnymi výhľadmi. Ubytujeme sa v malom novom hosteli, sme tu úplne sami a všetko máme k dispozícii, drevo v kozube hreje a tak sušíme mokré veci, prechádzame sa po mestečku a obdivujeme zasnežené vrcholky hôr v okolí (Sierra de Sangra, Cerro Tres Frailes...) Podvečer si dáme menší trekking na výhľadku nad mestom a vychutnávame si výhľad.

16. 1. 2020

Ráno sa presunieme po kľukatej ceste popri jazere O'Higgins cca 6 km do **maličkého prístavu Puerto Bahamondes.** Tesne pred prístavom v jednej zo zákrut idú carabinieri na veľkom chevrolete, Matúš sa im v poslednej chvíli na úzkej štrkovej ceste uhyba a hneď sa obzrie, či ich ja netrafím - carabinieri samozrejme spomalili a stahli sa trochu na stranu – ja som okolo nich prešiel bez ujmy, no Matúš už „**oddychoval**“ v priekope, hrubý štrk na okraji cesty a polámané konáre stromov ho tam „stiahli“. Motocykel sme vytiahli na cestu a pokračovali sme ďalej. Spomínam to preto, lebo k tejto príhode sa o pár dní vrátim. V prístave Puerto Bahamondes oficiálne **končí cesta Ruta 7 a to doslova, pretože končí v jazere O'Higgins.** Oznamuje to aj tabuľa: **po 1247 km tu končí Careterra Austral.** Jazero O'Higgins je samozrejme gýčovo tyrkysové, je obrovské, rozvetvené a tvoria ho mnohé fjordy s dĺžkami 30-70km. Nádhera! Okrem iného tvorí aj hranicu medzi Čile a Argentínou. Ďalej sa už po ceste nedá dostať a tak sa otáčame a mierime späť 100 km do prístavu. Cestou k nemu pre zmenu položíim motorku ja. Za jednu

z mnohých zákrut stojí bokom krížom cez cestu krava. Matúš ju stihol obísť, ja bohužiaľ nie. Po zošľapnutí brzd zaúradovalo ABS, ktoré je síce na asfalte výborným pomocníkom, ale v teréne a na štrkových cestách nie. Videl som že to „vdaka“ ABS neubrzdim a tak som **to jednoducho položil na bok,** musím podotknúť že už pri krokovej rýchlosti. Škoda, že CFMOTO MT650 **nemá možnosť ABS vypnúť.** Ale chápem, do terénu tento motocykel prioritne určený nie je a tak mu to odpúšťam. Moto teda zodvihnem, smerom ku krave posielam nadávku a pokračujem v krasojazde ďalej. Trajekt nám ide o 11.00, stihneme ho v pohode a po vylodení pokračujeme do mestečka Cochrane, kde sme spali pred 2 dňami. Cestou však odbočíme k mestečku Caleta Tortel, ktoré leží na brehu jedného z mnohých fjordov v tejto oblasti. Tieto fjordy končia v Tichom oceáne. Okolité geografie je členitá a tvorí ju niekoľko ostrovov,

„Koniec sveta“, konkrétne koniec najjužnejšej cesty Južnej Ameriky – Ruta 3.

Čerpačka v Tres Lagos.

Veterná RUTA40.

fjordov, kanálov a ústí riek. **Prístav Caleta Tortel** bol založený v roku 1955 s cieľom ťažiť z lesa vzácne cyprusy. Drevárska výroba predstavuje v súčasnosti v Torteli väčšinu hospodárstva. Po väčšinu svojej histórie mala obec prístup iba vzduchom a loďou, cesta bola postavená až v roku 2003 a spája Caletu Tortel s Carretera Austral. Caleta Tortel pozostáva hlavne z obytných domov, postavených pozdĺž pobrežia na niekoľko kilometrov. Neexistujú žiadne konvenčné ulice – namiesto toho sú tu postavené drevené chodníky z cyprusov nad fjordom. Drevené chodníky dávajú dedine výrazný vzhľad a jedinečnú kultúru. Z dediny sú k dispozícii výlety loďou na ladovec Jorge Montt, ostrov Isla Teresa a ďalšie miesta. Pri prechádzke po drevených chodníkoch sme však **stretli nášho starého známeho Marca**, ktorého sme pred tromi dňami

nechali v Puerto Rio Tranquilo. S radosťou sme sa zvalili, poprechádzali po osade Tortel a presunuli sa do Cochranu. Ubytujeme sa v hosteli Rubio, kde sme pred 2 dňami spali, Marco je ubytovaný už 2 deň v inom hosteli.

Zaparkujeme motocykle a tu náhle zisťujeme, že... spomínate si na situáciu, keď Matúš skončil v priekope? ... zisťujeme, že **Matúš nemá ŠPZ!** Po chvíľke rozmyšľania sme prišli na to, že musela odletieť práve pri tom incidente. Späť to máme 2 dni a jeden trajekt a tak improvizujeme. V miestnom Supermercado zháňame kus plechu, nedarí sa a tak kupujeme za 2 € prázdny 10 lit kanister, jednu centrofixu a 2 šrúbky s podložkami a maticami. Vyrežeme z nej obdĺžnik 10x15 cm približne podľa rozmeru ŠPZ, **Matúš „krasopisne“ načarbe písmenká a číslice a ŠPZ je hotová!** Každú chvíľu sa nás niekto vypytuje odkiaľ

sme a tak navyše na ŠPZ Matúš napíše E Slovakia a nakreslí SK znak. Hotovo. S dobrým pocitom ideme do pizzerie na dohodnutú večeru s Marcom. **A tu zisťujeme ďalšiu skvelú vec.** Marco vie dobre anglicky a preto sa s ním vieme my dohovoriť, ale je Argentínčan a jeho domovská reč je španielčina. V Čile ale aj Argentíne vie veľmi málo ľudí po anglicky a nám zrazu odpadol komunikačný problém – Marcovi povieme po anglicky čo chceme povedať, objednať alebo vybaviť a on to preloží a vybaví v španielčine. A to nie je všetko. Marco nám poradí čo je výborné a čo nie je, čo je miestna špecialita, s čím si ju objednať, ako ju jesť a pod. Môžem prezradiť, že od dnešného dňa **ostáva po zbytok nášho tripu Marco stále s nami** a budeme cestovať v trojici. Toto rozhodnutie je ale spôsobené obojstranne, teda trojstranne – Marcovi sa totiž v našej spoločnosti páči, vyhovuje mu naše turistické tempo a aj naše názory na veľa vecí, nám sa veľmi páči povaha pána „profesora“ - jednoducho sme **si všetci veľmi podobní.** Späť k večeri – skvelá pizza, skvelé červené pivo urobí záver dnešného dňa.

Dokončení v Quadu 4/2020... ■

Text/Foto: Martin Špirko

Více fotografií na www.stvorkolky.sk

“ **Prekrásny kút Zeme
– PATAGÓNIA –** ”

Video
z expedice

